

Mamm.

ZOOGNOSIA

TABULIS SYNOPTICIS

(ILLUSTRATA,)

AUCTORE

GOTTHELF FISCHER.

In usum prælectionum Academiæ Imperialis Medico-
Chirurgicæ Mosquensis.

---

(3)
VOLUMEN TERTIUM

Quadrupedum reliquorum, Cetorum et Mo-
notrymatum descriptionem continens.

MOSQUAE.

TYPIS NICOLAI SERGEIDIS VSEVOLOZSKY.

1814.

II. QUADRUPEDA UNGULATA.

Ordo. (VII.) 1. MULTUNGULATA.

66. *Hyrax*. H. (Cavia. L.) 273.
 1. capensis; 2. syriacus; 3. hudsonius.
67. *Sus*. L. 277.
 1. Scrofa; 2. Babyrussa; 3. aethiopicus.
68. *Tayassu*. FISCH. (Sus. L.) 284.
 1. Pecari; 2. patira;
69. *Tapirus*. GEOFFR. 289. (Sus. L.)
 1. americanus; 2. giganteus; 3. parvus.
70. *Rhinoceros*. L. 294.
 1. asiaticus; 2. sumatrensis; 3. africanus;
 4. ticheorhinus.
71. *Elephas*. L. 310.
 1. indicus; 2. africanus; 3. mammonteus.
 Animal dubium: *Sukotyrus*. 327.
62. *Hippopotamus*. L. 528.
 1. amphibius; 2. macrodon; 3. hyodon.
 * ANIMALIA fossilia hujus Ordinis.
73. *Anoplotherium*. C. 353.
 1. commune; 2. medium; 3. parvum;
 4. minimum.
64. *Palaeotherium*. C. 334.
 1. magnum; 2. medium, 3. minimum.
75. *Elasmotherium*. Fr. 335.

70. RHINOCEROS. *Dentes primores* pro speciebus varii.

Canini nulli.

Molares XIV utrinque, coronâ deplanatâ, excisionibus semilunariibus et circularibus.

Cornua (unum aut duo) solida, conica, recurva, perennia, naso insidentia.

Pedes trisulci.

Rhinoceros, PLINII, LINNAEI et OMNIUM.
Носорогъ, Russis, *Nashorn*, Germanis, *Rhinoceros*. Anglis, Gallis; *Rinoceronte*, Italis; *Chartis*, *Carcand*, *Carcadden*, Arabibus; *Carc*, *Gurg*, *Kerkedon*, Persis. *Abada*, *Numba*, Iavansibus; *Tuabba*, *Nabba*, Hottentottis.

Zoognosiæ. Vol. 1. p. 15. 7. et p. 27.

LINNAEUS Rhinocerotem ad *Bruta* sua retulit, in *System. nat.* ed. XII. speciem imprimis cognosceus asiaticam, illique duos dentes incisores utrinque tribuens. GMELIN in nova editione systematis naturæ eum ad *Belluas* traxit, etsi mentionem dentium incisorum fecerit et bicornem et unicornem tanquam species distinctas descripserit. Dentes nimirum incisores, remoti, occursantes, soli juniori bicorni tribuit, adulto vero recusavit. Duce deinde PALLASIO, de effossis in Sibiriae campis animantium sceletis inquirenti, multi cogitarunt naturæ scrutatores, (ERXLEBEN, ZIMMERMANN et alii), omni dubio carere, rhinocerotem uno, duobus, imo tribus (*) cornibus insignem, unum eundemque quadrupedem constituere, cornuumque istam multitudinem, crescentis tantum

---

(*) HAMILTONIUS, se in terra natali rhinocerotis caput quod tribus juxta positis cornibus instructum fuerit, invenisse adfirmat. Vid. *Voy. for the East Ind.* T. I. p. 8.

senectæ indicia esse, minime diversas species, sed ad summum varietates quasdam efficere. PARSONS tamen jam dudum demonstravit, Rhinoceroses africanos esse bicornes, asiaticos unicones. P. CAMPER eos bene cognovit et distinxit eorumque crania egregie depinxit. (*) Nunc vero observationibus de dentibus et cornibus, quæ setis adglutinatis efficta videntur, inprimis clarissimi CUVIER collectis, tres inter viventes species existere, eluxit.

* DENTES INCISORES *magni subovati, distantes utrinque II; duoque minores, conici, superiores externi, inferiores interni, decidui.*

asiaticus. 1. Rh. unicornis, pelle densa, valde plicata.

Rhinoceros, PLINII hist. nat. VIII. 20. XVIII.
1. DIOCASSIUS lib. 41.

(*) in tabula ænea in folio, a VINKELES sculpta, et Iacobo VANDERSTEEGE dedicata. Hanc publicam non reddidit auctor, sed amicis solis donavit. Venerando SÖMMERRING debeo cognitionem harum tabularum et copiam, quam Francofurti calamo feci, clar. BLUMENBACH in *Naturh. Abbild*, 1. n. 7. figuram horum craniorum scalâ minori, publici juris fecit.

Ῥινόκερος, AELIAN. animal. XVII. c. 45. OPPIDIAN. Cyneget. II. 551. STRABO lib. XVI. (p. 1120. ed. Amstel. 1707.)

Frid. Gottlieb FREYTAG Rhinoceros e veterum scriptorum monumentis descriptus. Lips. Langenheim. 1747. 8.

LINNAEI syst. nat. ed. 2. p. 48. *Elephas naso cornigero*; ed. 6. p. 11. n. 1, *Rhinoceros cornu unico conico*. ed. X. p. 56; ed. XII. I. p. 104. n. 1; III. p. 227; et. ed. GMELINI p. 57. n. 1. *Rhinoceros unicornis*.

Носорогъ однорогой. СЕБАСТ. I. 209. Озер. I. 135.

ERKLEBEN Syst. p. 198. 1.

BRISSON, regn. an. p. 114. n. 1.

PARSONS, a letter containing the natural history of the Rhinoceros. — Phil. Trans. Y. 1743. p. 523. germanice per G. L. HÜTH. Nurnberg. Stein. m. 3. kupf. 1747. 4.

S. G. GMELIN, Waarneeming over den Rhinoceros of Neushorn. — Verhandl. der Maatsch. te Haarlem. Deel. 9. St. 3. Bl. 632.

rec. Comment. Lips. Vol. 17. p. 466.

G. CUVIER, sur les différentes espèces de Rhinocéros. Société Philomat. A. 1797. p. 17.

EJUSDEM Descript. ostéol. du Rhinocéros unicomne. V. Annal. du Mus. III. 32. Pl. III. IV. V.

Icones.

GESSNER Thierb. p. 304. et. 305 fig. Alberti
Durer.

RIDINGER tab. peculiari 1748. fig. bona.

PARSON l. c. fig. mediocris.

MEYER. Thiere III. t. 29. 30. f. mediocris.

HILL. animals. p. 567. t. 28. fig. mala.

HALLER Vierf. p. 368. t. 5. fig. mediocr.

EDWARDS Glean. l. 24. tab. 221. f. 2. fig.
mediocr.

BUFFON hist. nat. XI. p. 174. t. 7. fig. bona.
ed. SONNINI 26. 223.

KNORR. delic. II. t. K. 10. fig. bona.

MÜLLER Naturs. 1. p. 469. t. 32. f. 1. 2. fig.
Parsons.

SCHREBER Säugthiere II. 229. tab. 77. fig.
Riding. (t. 77. B. fig. cranii fossilis Pall.)

WANDELAAR in ALBINI Tab. muscul. 4. 8.
fig. optima.

Ménagerie du Muséum de Paris. Livr. IX. fig.
optima. (ed. 8. II. p. 111.)

Anatome.

Cranii. P. CAMPER. BLUMENBACH. l. c.

totius sceleti, CUVIER l. c.

Leigh THOMAS, an anatomical description of a male Rhinoceros; communic. by G. Fordyce.—Philos. Trans. 1801. p. 145-152. c. tab. Xma. f. 1-3. oculi sectio verticalis, isque a latere et a postica parte. f. 4. portio jejuni. Cf. WI-
EDEMANN'S Archiv. IV. 1. 175.

Caj. MONTIUS de rostro Rhinocerotis; in Comment. Inst. Bononiens. To. III. p. 298.

rec. Comment. Lips. Vol. 5. p. 303.

Magnitudo Elephantis, longitudine corporis ad 12 pedes, pedibus brevioribus, ut 6-7 pedes altus sit. Caput suillum, longum postice latum, occipite elevato, versus nasum angustatum. Nares transversæ. Cornu conicum, acuminatum, solidum fibrosum, fere quatuor pedes longum, nigrum, læve, supra nasum. Labia rigida scabra. Labium superius longum, dependens, acuminatum, quasi prehensile, extensile. Lingua lævis. Auriculæ maiores, erectæ, acutæ pilosæ. Oculi minimi versus rostri apicem. Collum breve, crassum. Corpus crassum, abdomine pendulo. Cauda attenuata, pedibus brevior, versus apicem pilis longis, nigris, crassis, disticha. Pedes breves, antici incurvi. Cutis nuda, verrucosa, rugosa, e fusco nigricans, durissima, ut sagittæ, globuli sclopetarii, gladii ictus inde resiliant. Setis raris fuscis aut nigris, hinc inde fa-

sciculatis. Plicæ, s. rugæ, s. suturæ circa collum, humeros, femora in cute molles, colore subincarnato.

Structura interna cum ea Equi convenit. Sub cute tela cellulosa copiosa et laxa. Panculus carnosus nullus. Musculi abdominales eorumque tendines fortissimi. Ventriculus et intestina similiima Equinis, cæco tamen majore. Intestina tenuia brevissima, earumque superficies interna processibus membranæ internæ extenditur. Hepar molle, fuscum, in plures lobos divisum. Cystis fellea nulla. Splen et pancreas ut in Bobus. Renes magni, lobati. Oculi iis ovium similes, scleroticâ tamen duriore et crassiore. Tapetum nullum. Iris ex nigro fusca, circularis. Lens fere sphæroidea. Notandi veniunt processus quatuor, tendinibus distinctis ab internâ et posticâ parte scleroticæ, locis æque a nervo optico distantibus, incipientes, inter membranas decurrentes sensimque sese dilatantes, inque choroidea sese inserentes, ibi ubi diametrum oculi maximum. Processus isti musculosi, axin oculi abbreviantes, lentemque retinæ adpropinquantes, sine dubio adjuvant, ad objecta remota melius distinguenda. (Conf. Vol. II. p. 339.)

Habitat intra tropicos in Asiæ humidioribus umbrosis, solitarius, segnis. Vox grunniens quasi Porci, cui similis cœno se volutat.

Victitat vepretis, spinisque. Retrorsum
mingit et coit. Parit unicum. Mansuescit.
Caro ejus injucunda.

Animal jam a JOBO nomine *re* *Reem* memo-
ratum, in pugnis animalium apud Romanos
celebratis vulgatum, in Europa raro visum.
Sex exempla sunt cognita, quorum unum
per viginti annos in theriotropheo Parisien-
si vixit, et a P. CAMPER, MECKEL, DAU-
BENTON, SANDER (*Naturforscher*, St. 15. n.
1. p. 1. et *Kleine Schrift*, 1786. n. 7.)
fuit observatum. Hujus sceleton egregie a
MERTRUD præparatum, et CUVIER descri-
ptum *Parisii* conservatur.

sumatrensis. 2. Rh. bicornis, cute minus ru-
gosâ.

William BELL, description of the double
horned Rhinoceros of Sumatra.

Philos. Trans. Y. 1795 p. 3.

G. CUVIER, *Annal. du Muséum* VII. p. 30.
pl. 2. f. 8. cranium fig. Bell.

Rhinoceros sumatrensis est species intermedia
inter asiaticam et africanam; duo nimirum
cornua habet et pellem læviorem minus ru-
gosam, uti capensis, attamen dentibus inci-
soribus, instar *Rhinocerotis* asiatici, gaudet.

* * RHINOCEROS *dentibus incisoribus nullis,*
africanus. 3. Rh. bicornis, nec incisivi, nec
canini, molares 14 utrinque.

LINN. GMEL. syst. nat. p. 57. n. 2.

ERXLEBEN, Syst. p. 202. β . varietatem esse
unicornis putat.

Lucas SCHRÖCK, De gemino Rhinocerotis cor-
nu. V. Miscell. Acad. Nat. Curios. Dec. 2.
A. 5. 1686. p. 468.

James PARSON, A letter on the double horns-
of the Rhinoceros.

V. Philos. Trans. Y. 1766. p. 32.

Hans SLOANE, A letter of the *pietra de cobra,*
etc. together with the figure of a Rhino-
ceros with a double horn.

Ibidem Y. 1749. p. 118.

Andreas SPARRMANN, Beskrifning om Rhino-
ceros bicornis. Vetensk. Academ. Handl. A.
1778. S. 303.

Beschreibung des Nasehorns mit zwey Hör-
nern.

Schwed. Acad. Abhandl. I. 1778. p. 291.

Vid et it. ejus ad. Caput bon. spei.

Description de l'organe de génération du Rhi-
nocéros à deux cornes.

Acta Acad. Petropol. A. 1779. P. 1. Hist.
p. 64.

HOUTTOUYN nat. hist. II. p. 346. Rhinoceros mit twee Beitelswyze Hoornen.

PENNANT, Syn. quadr. p. 75. n. 58. α. the two horned Rhinoceros.

MÜLLER Naturg. 1. p. 472. Zweyhörniges Nasehorn.

Двурогой Носорогъ. СЕБАСТ. 1. 211.

SONNINI ed. BUFFON. 26. 318. le Rhinoceros d'Afrique.

Pet. CAMPER Diss. de capite Rhinocerotis cum gemino cornu.

V. Nov. Comment. Petropol. Vol. XIII et XVII.

G. CUVIER ll. cc. et Tabl. ed. german. 1. p. 232.

Figuræ cornuum V. IACOB. Mus. reg. tab. 3. f. 4. KLEIN quadrup. tab. 2.

Speciem hanc esse distinctam ex disquisitionibus CAMPERI et CUVIER clare elucescit. Pellis ejus est sine rugis s. plicis; forma cranii generalis est diversa; non solum cornua duo gerit constanter, sed inprimis dentium numerus longum abhorret ab eo unicornis; non nisi 28 adsunt, et quidem molares. Incisivi semper deficient, nec os intermaxillare tales continere posset, propter ejus diametrum nimis parvum.

Habitat in Africa.

Rhinoceros bicornis s. *Africanus* vivus in Europâ non fuit observatus. Cornua ejus in variis collectionibus existunt, nec in Museo Mosquensi defuerunt.

Nota. Figura Rhinocerotis bicornis Abyssinici, quam BRUCE in lucem protulit, fictitia videtur.

Ab antiquis cognitum animal, in numis eorum e. g. DOMITIANI obvium, quo tempore duo adfuerunt Romæ, in Epigrammatibus MARTIALIS dictum. PAUSANIAS lib. IX. p. 572. (ed. Hanov. 1613) locum cornuum in capite bicornis, quem taurum æthiopicum adpellavit, succincte descripsit.

* * * RHINOCEROTES *fossiles*.

Ossa hujus generis fossilia unam certe speciem distinctam, vulgo *Sibiricam* dictam, sed etiam alibi obvientem, sine ullo dubio offerunt.

ticheorhinus. 4. Rh. capite elongato, parietenarium ossea.

a *τειχος*, *εος*, murus, et *ῥων*, nasus, propter parietem firmam et osseam in naso.

Rhinoceros antiquitatis BLUMENBACH Handbuch. p. 723. n. 4.

Rhinoceros sibiricus, G. Fischer programme sur l'Elasmotherium p. 13. n. 2. etiam in Germania et alibi.

G. CUVIER sur les Rhinoceros fossiles.

Vid. Annal. du Muséum. Vol. VII. p. 19-52. cum 4. tabb. aen.

Ad speciem inter fossilia distinctam demonstrandam clarissimus CUVIER proposuit sequentia, in comparatione craniorum fossilium cum viventibus observata:

1. Crania fossilia fere omnia generatim ea viventium Rhinocerotum superant, ut 33 aut 27 ad 21 aut 19.
2. Crista occipitalis in africano fere recta est supra condylos occipitales; facies postica occipitis directionem fere perpendicularem habet in axin cranii.

In unicorni juniore facies ista antrorsum est inclinata, ita ut nasus minus a crista quam a condylis distare videatur; circiter ut 19 : 25.

In omnibus craniis fossilibus crista occipitalis recurvata est, et a naso multo magis distat, quam hic a condylis.

3. Meatus auditorius in speciebus viventibus axin offert verticalem, in fossilibus obliqua est. *Adr.* CAMPER.

4. Rhinoceros fossilis bicornis fuit, id quod adparet ex discis duobus rugosis in cranio conspicuis, altero in naso, altero vero supra oculos. In individuo prope Wilhui in-

- vento, PALLAS hoc bene observavit. «Apparent autem cornu nasalis, pariter atque frontalis, evidentissima vestigia.» Nov. Comment. XVII. p. 588. In fossili itaque cornua distant, cum in Africano et Sumatrensi sese tangant.
5. Apophysis maxillaris et os intermaxillare longissima sunt atque fortissima in Rhinocerate fossili, cum hæ partes in bicorni africano breves sint parvæque.
  6. Os intermaxillare speciei fossilis tuberculum fert, nec in bicorni africano, nec in eo Sumatræ obvium.
  7. Character vero præcipuus in formâ nititur ossium nasi, eorumque conjunctione cum ossibus intermaxillaribus, quo non solum a reliquis speciebus Rhinocerotum, sed etiam ab omnibus animalibus cognitis recedit. Ossa nasalia non libere terminantur, sed descendunt ultra narium limites, sese conjungentes cum osse intermaxillari.
  8. Hæc conjunctio adhuc multo firmior redditur pariete ossea, nares dividente, et retro cum vomere nectente.
  9. Quam per parietem et foramina incisiva dividuntur, cum in speciebus viventibus in unam magnam aperturam sint confusa.
  10. Oculi magis retrorsum sunt locati, quam in speciebus viventibus. Supra ultimum molarem oculi sunt recepti, cum in asiatico

supra quartum , in africano supra quintum locati sint.

Dentium incisorum examen adhuc superest , ad quæstionem , numne plures species inter fossiles existant , resolvendam ? Equidem intime convictus sum , quæstionem hanc esse adfirmandam. Quinque craniis deperditis , una cum maxillâ inferiore simillimâ figuræ 5 , tab. 3. Diss. clar. CUVIER , etsi dimensione diversâ , iudicium meum nullum interponendum , sed id alius exquirendum est.

Non abs re fore arbitror , loca quædam commemorare , ubi ossa Rhinocerotis fossila huc usque fuerunt detecta.

in *Russia.*

in *Sibiria* huc usque maiori in copia ossa Rhinocerotis fuerunt effossa ; e littoribus fluvii *Wilhui* , *Lenæ* , lacus *Baical* , fluvii *Tchikoi* *Salengæ*.

PALLAS , anno 1770 , Rhinocerotem pelle et carne tectum inque glacie sepultum et conservatum , ad littora *Wilui* detexit.

P. S. PALLAS de ossibus *Sibiria* fossilibus craniis præsertim rhinocerotum atque buffalorum observationes ;

Novi Comment. Acad. Petropol. XIII. p. 436-477. et XVII. 1773 ; et 1777. part. II.

prope *Alei* mont. PALLAS it. III. pl. 18. (de la trad. franç. éd. in-4°.)

prope *Casanum*; PALLAS Neue nordische Beyträge I. 176. SINOBIEFF, litteris mihi datis, et frustulis humeri et aliis quibusdam fragmentis missis.

in gubernio *Simbirsk*; SCHEPOTIEFF, qui mihi inde cranium egregium misit.

in gubernio *Mosquensi* prope *Protbam*; G. Fischer.

in *Germania.*

in *Rheni* littoribus et vicinis, (*Darmstadt*) MERCK lettres. COLLINI Memoires de l'Academie de Manheim. tom. V.

Argentorati, (HERMANN) *Weissenau* prope *Moguntiam* (SÖMMERRING, MERCK.)

Prope *Spiram*; G. FISCHER, Rapport sur les os trouvés entre *Obrigheim* et *Dirmstein*, arrondissement de *Spire*. Relatio in Soc. Mog. (30 Germ. X.) lecta, an impressa nescio?

prope *Cumbach*; (Merck.)

prope *Lippstadt* in *Westphalia*. (CAMPER, CUVIER.)

prope *Cantaropolin*, ad littora *Neccarii*. (CUVIER f. 5. 8. dentium, et Davila cat. 3. p. 229 et 250.)

prope *Burgtonnam* Goth., dentes magnitudine eximiâ V. VOIGT über einige physicalische Merkwürdigkeiten der Gegend von *Burgtonna* im Herzogthum *Gotha*, nebst einigen zufälligen Gedanken über die Veränderungen

unserer Erdfäche. Magaz. III. 4. p. 1. sq.
Tab. I. f. 1. 2.

in præfectura *Herzbergensi*; Sam. Chr. HOLL-
MANN, Ossium fossilium insolitæ magnitu-
dinis in præfectura *Herzbergensi*. etc.

Comment. Soc. Reg. Goetting. Tom. II. p.
21 et 242. 1752.

in regionibus *Hercyniæ*; Von den Rhinoce-
rosknochen in der Nähe des Harzes. V.
Samml. zufäll. Gedanken. Lemgo. 1771. 6
Saml.

I. Fr. ZÜCKERT, Beschreibung u. Abbildung
einiger bey Quedlinburg ausgegrabener Kno-
chen. V. Beschäft. der Berl. Gesellsch. Na-
turf. Fr. B. 2. S. 340.

in *Anglia* prope *Cantuariam*; *Nehem.* GREW,
Mus. Soc. reg. pl. 19. f. 3. p. 254.

in *Gallia*, circa *Vignonet* in *Occitania*; pro-
pe *Chagny*, Circul. *Socconae* et *Ligeri*, ad
53 pedes sub terra. (G. CUVIER.)

in *Italia*, in valle *Arno*. G. CUVIER.

* ANIMALIA hujus ordinis fossilia, quorum genera non amplius inter viventia existunt.

73. ANOPLOTHERIUM. *Dentes incisores* IV.

Canini nulli.

Molares, coronâ semilunari, ab incisivis non distantes.

Anoplotherium, CUVIER, (ab *ανοπλος*, sine armis, designans animal sine caninis.)

FISCHER.

G. CUVIER Recherches sur les os fossiles.

V. Annales du Muséum. Tom. III. p. 364-387. et 442-471. c. tabb. æneis.

G. FISCHER, Programme p. 23. n. 8-11.

Anoplotherium quandam nobis sistit analogiam cum *Palæotherio*, attamen imprimis dentium caninorum defectu, et etiam molarium forma ab eo differt.

Quatuor hujus generis species in gypso circa Parhisios detexit et descripsit celeberrimus CUVIER.

1. *A. commune*, magnitudine *Scrofae* majoris.

2. *A. medium*, magnitudine *Ovis*.

3. *A parvum*, magnitudine, *Leporis*.

4. *A minimum*, magnitudine *Caviae*.

74. PALAEOETHERIUM. *Dentes incisores* IV
utrinque.

canini II. in
utraque ma-
xilla.

molares XVI,
utrinque, co-
ronâ excisione
duplici vel tri-
plici semilu-
nari.

Palæotherium, CUVIER. (a *παλαιος*, anti-
quus,) FISCHER.

G. CUVIER, sur les espèces d'animaux, dont
proviennent les os fossiles répandus dans
la pierre à plâtre des environs de Paris.

V. Annal. du Muséum. Tom. III. p. 275-303.
avec 6 planches. Suite de ce Mém. ib. p.
364-387. avec 3 pl.

G. FISCHER Programme. p. 22. n. 5-7.

Palæotherium, ossibus comparatis, intermedium
formare videtur inter *Tapirum* et *Rhinoce-
rotem*. Tres species detexit CUVIER.

1. *Pal. magnum*, magnitudine equi minoris.
2. *Pal. medium*, magnitudine scrofae.
3. *Pal minimum*, magnitudine ovis minoris.

75. ELASMOTHERIUM. *Dentes incisores* nulli,
(in maxilla inferiore.)

nec canini.

molares X, (anterior deciduus,) obtusi, cylindrici, lamellâ fimbriatâ, se ipsam involventi, compositi.

Elasmotherium, FISCHER, ab *ελασμος*, lamella, ad dentium molarium formam indicandam.

G. FISCHER, Programme contenant la Notice d'un animal inconnu aux Naturalistes. Moscou. 1808. 28 pagg. in 4. c. tabb. aen. II. Sur l'*Elasmotherium*, avec les mêmes planches.

V. Mém. de la soc. Impér. des Nat. Vol. II. p. 250.

Animal hoc fossile in Sibiria prope Miask inventum, cujus maxilla inferior ex donatio-

ne defunctæ principis Catherinæ Roman. Daschkaw accepimus et in Museo mosquensi conservamus, intermedium fuisse videtur inter Rhinocerotem et Elephantem. Cranium ejus est elongatum, ramus adscendens maxillæ inferioris parum elevatus est; condylus longe distans a molaribus, transversus, triangularisque. Forma et habitus generalis hujus maxillæ inferioris, sola pars huc usque cognita Elasmotherii, analogiam quandam offert cum Dasypodibus, Myrmecophagis, Manibusque, propter defectum rami adscendentis. Dentes vero cum iis Elephantis et Rhinocerotis eo conveniunt quod substantia vitrea lamellam dentem componentem, sequatur, et interne sese ostendat ubique lamella ista penetret. Character vero, dentes Elasmotherii ab omnibus aliis huc usque cognitis, sive viventibus sive fossilibus, distinguens, in eo nititur, quod lamina ista sit fimbriata, sive excisionibus minimis semicircularibus instructa, sibi similibus et coronâ et radice. Dens molaris itaque quasi laminâ, cylindrice circa se ipsam involutâ, compositus est.

Tabulam exactam hujus maxillæ l. c. exhibui, notandæ restant quædam dimensiones.

Longitudo maxillæ inferioris inde a condylo

usque ad marginem incisivum . . . . 26 poll. 8. lin.

Altitudo ejus prope apophysin coronoidæam . . . . 6. 7.

— — prope primum dentem molarem

a postica parte. . . . . 4. 1.

Longitudo symphyseos	5	poll.	6	lin.
— — secundi dentis postici	6			
Latitudo ejusdem	3			1

76. MASTOTHERIUM. *Dentes incisores superiores* duo, longissimi, sursum versi.

Canini nulli.

Molares coronâ elevatâ, tuberculis conicis s. mammillaribus.

Proboscis ut in Elephante.

Mostotherium, FISCHER; *Mastodonte*, CUVIER; *Harpagmotherium*, FISCHER; *Elephas* QUORUNDAM.

Nota. Nomen τὸ *Mastrodonte* indicat animal cujus dentes molares habent coronam ex tuberculis mammillaribus formatam, a μασος, mamma; auctor vero prætulit nomen τὸ *mastotherium*, ad legem generalem, a celeberrimo CUVIER ipso tacite consecratam, conservandam, secundum quam, animalia nimirum fossilia, ut terminatione, simili in *therium* in systemate indicentur, necessarium esse judicavimus.